

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Černáka a sudcov JUDr. Anny Danielčákovej a JUDr. Tibora Šafárika, vo veci podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], o opravu lustračného osvedčenia, na neverejnom zasadnutí dňa 26. mája 1993 rozhodol

t a k t o

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Písomným podaním z 13. 3. 1993 [REDAKOVANÉ] domáha sa na Ústavnom súde SR o opravu osvedčenia č. 1D-990013/1-0023/1-LU-92 z 5. 6. 1992, ktoré vydalo bývalé Federálne ministerstvo vnútra podľa § 9 ods. 1 zákona č. 451/1991 Zb. Podľa tohoto osvedčenia je osobou uvedenou v § 2 ods. 1 písm. c zákona SNR č. 74/1992 Zb. V rokoch 1978 - 1979 síce spolupracoval so spravodajskou službou, súčasťou štátnej bezpečnosti, na preverení niektorých skutočností v Západnej Európe, ktoré sa netýkali našich občanov. Nespolupracoval na úseku boja s vnútorným nepriateľom, kam svojou účinnosťou zákon č. 74/1992 Zb. smeruje a preto je záver citovaného osvedčenia v rozpore so skutočnosťou. Z týchto dôvodov sa odvolal k jednotlivým kompetentným orgánom. Hoci o jeho odvolaní doteraz nie je rozhodnuté, Generálny riaditeľ ZVJS personálnym rozkazom GR ZVJS SR č. 356 z 22. decembra 1992, neskôršie opraveným na č. 40 z 18. 2. 1993 ho prepustil zo služieb ZVJS k 31. 3. 1993. Tvrdí, že je vážne poškodený na povesti. Má to vplyv na jeho zdravotný stav a na jeho profesionálne uplatnenie. Vidí v tom rozpor s čl. 35 ods. 1.2 Ústavy SR.

Ústavný súd preskúmal obsah písomného podania, pripojeného osvedčenia, na ktoré sa v podaní odvoláva navrhovateľ. Vyžiadal si

spisy Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S 96/92. Zistil, že navrhovateľ skončil služobný pomer prepustením zo služieb ZVJS k 31. 3. 1993 z dôvodov, že ako príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže SR nespĺňa podmienky na výkon funkcie uvedenej v § 2 ods. 1 písm. c zákona SNR č. 74/1992 Zb.

██████████ podal na Krajský súd v Banskej Bystrici návrh na preskúmanie osvedčenia č. 1D-990013/1-0023/1-LU-92 z 5. 6. 1992. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 23S 96/92. Súd uznesením z 18. 11. 1992 konanie vo veci zastavil po tom, čo navrhovateľ vzal návrh späť. Z dôvodov uznesenia vysvitá, že podľa § 11 ods. 1 zák. č. 451/1991 Zb., komisia Federálneho ministerstva vnútra v Prahe nie je v danej veci príslušná rozhodnúť formou vydania nálezu. Za tohoto stavu potom neprichádzala by do úvahy preskúmacia právomoc súdu. Po zániku Federatívnej republiky, zaniklo aj Federálne ministerstvo vnútra a tým aj jeho komisia.

Podľa čl. 152 Ústavy SR ústavné zákony a ostatné všeobecné právne predpisy zostávajú v Slovenskej republike v platnosti, ak neodporujú tejto ústave. Meniť a zrušovať ich môžu príslušné orgány Slovenskej republiky. Ústavný súd SR, podľa čl. 125 stavu SR, rozhoduje o súlade zákonov s ústavou a ústavnými zákonmi. Konanie na Ústavnom súde SR sa začne, ak podá návrh najmenej jedna pätina poslancov Národnej rady SR, prezident SR, vláda SR, súd a Generálny prokurátor. Fyzické a právnické osoby môžu podať len podnet na začatie konania, ak namietajú porušenie svojich práv (čl. 130 ods. 3 Ústavy SR). Ide o práva a slobody občanov uvedené v hl. II Ústavy. Zatiaľ takýto návrh od menovaných subjektov nedošiel na Ústavný súd. Navrhovateľ, ako fyzická osoba, podnet síce na Ústavný súd podala, odvolávajúc sa pritom na čl. 35 ods. 1.2 Ústavy, ktorý podľa neho bol v jeho prípade porušený. Podľa citovaného článku každý má právo na slobodnú voľbu povolania. Zákon môže však ustanoviť podmienky na obmedzenie výkonu určitých povolání a činností. Takýmto zákonom je zákon SNR č. 74/1992 Zb. Rovnako v čl. 26 Ústavného zákona, ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd č. 23/1991 Zb. je deklarované právo na slobodnú voľbu povolania s určitými podmienkami a obmedzeniami. Právo každého na príležitosť zarobiť si na živobytie svojou prácou, ktorú si slobodne vyberie, alebo príjme, nezakladá

nárok byť do práce prijatý, alebo vykonávať v takomto zamestnaní funkciu, pre ktorú zákon stanovuje zvláštnu podmienku, ktorú občan nespĺňa. Ak sa určujú podmienky na zastávanie nejakej funkcie, nemožno to považovať za diskrimináciu v zamestnaní, či povolanií. V demokratických spoločnostiach sa v štátnych a verejných orgánoch, ktoré majú vzťah k bezpečnosti štátu požaduje splnenie určitých štátoobčianskych predpokladov, aj keď sa to formálne môže javiť ako obmedzenie občianskych práv. Takto všeobecne určené podmienky nie sú v rozpore s ústavnými predpismi, ani s medzinárodnými paktami.

Inak súdna ochrana osobnosti, jej česť, povesť, dobré meno a obdobné je zaručená v § 11 a 16 občianskeho zákona. Rozhoduje o tom všeobecný súd.

Ak bude podaný návrh na zrušenie zákona SNR č. 74/1992 Zb. oprávneným subjektom, že nie je v súlade s Ústavou a ústavnými zákonmi, prípadne medzinárodnými paktami, ku ktorým naša republika pristúpila, Ústavný súd začne konanie. Za terajšieho právneho stavu, keď ešte takýto návrh na Ústavný súd nedošiel, súd musel rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Podnet navrhovateľa súd na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. prerokoval a v zmysle § 25 ods. 2 citovaného zákona ho odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 26. mája 1993

JUDr. Július ČERNÁK